

Sygnatura akt III RC 32/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Remian

Protokolant: Mariola Duszyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.11.2015 r. w W.

sprawy z powództwa małoletniej J. S. reprezentowanej przez matkę M. A. K.

przeciwko S. S.

o podwyższenie alimentów

I. oddała powództwo;

II. oddała wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia;

III. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego;

IV. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki – M. K. (1) pozwem z dnia 04.11.2014 r., działając w imieniu J. S. wniosła o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, od pozwanego S. S., ustalonych prawomocną ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej w dniu 06.03.2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII RC 224/13.

W uzasadnieniu żądania przedstawicielka ustawowa wskazała, iż wydatki na córkę wzrosły, w porównaniu do wydatków jakie ponosiła w chwili zawarcia ugody w przedmiocie alimentów i oscylują w granicach 1.300 zł miesięcznie. Wskazała, iż nie ma dochodów i jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna. Zaznaczyła, iż pozwany osiąga wysokie wynagrodzenie i nadużywa alkoholu. Pismem procesowym z dnia 15.06.2015 r. wniosła o zabezpieczenie roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na rzecz małoletniej powódki podwyższonych alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie przez czas trwania procesu.

Pozwany S. S. w trakcie całego postępowania wnosił o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, iż dotychczasowe alimenty są wystarczające do zaspokojenia potrzeb dziecka, zaś jego dochód przy dokonywanych wydatkach nie pozwala na płacenie wyższych alimentów. Wskazał również, iż matka dziecka również w wymiarze finansowym winna partycypować w zaspokajaniu potrzeb małoletniej. Wniósł również o oddalenie wniosku o udzielenia zabezpieczenia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w niniejszej sprawie:

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej w dniu 06.03.2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII RC 224/13 S. S. zobowiązał się dołożenia alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniej J. S., poczynając od dnia

01.03.2014 r., płatne z góry do 15-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia którejkolwiek z rat do rąk M. K. jako ustawowej przedstawicielki małoletniej.

Wówczas małoletnia J. S. miała 14 miesięcy. Matka karmiła dziecko piersią. Małoletnia rozwijała się prawidłowo, nie chorowała przewlekłe. Przedstawicielka ustawowa wraz z córką zamieszkiwała w mieszkaniu komunalnym wraz ze swoją matką, która w całości pokrywała koszty jego eksploatacji. Koszt utrzymania małoletniej kształtował się na poziomie ok. 500 zł miesięcznie. M. K. (1) była zarejestrowana w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Nie osiągała dochodów, ani nie miała majątku. Babka małoletniej osiągała wynagrodzenia na poziomie najniższego wynagrodzenia.

Pozwany S. S. pracował wówczas w (...) w B. za średnim wynagrodzeniem 1.088 zł netto miesięcznie. Innych dochodów nie miał. Nie posiadał majątku. Zamieszkiwał w jednym domu z matką i ojczymem we wsi G.. Na dojazd do pracy wydatkował kwotę 300 zł miesięcznie. Na pokrycie kosztów związanych z zamieszkiwaniem oraz wyżywieniem przekazywał matce kwotę 300 zł miesięcznie. Na zakup jedzenia do pracy przeznaczał kwotę 150 zł miesięcznie. Okazjonalnie dokonywał zakupów ubrań i obuwia, z uwagi na brak środków. Prócz córki J. nie miał nikogo na utrzymaniu. Nie pozostawał w związku.

(dowód: akta SR w Środzie Śląskiej o sygn. VIII RC 224/13 – w załączeniu)

Obecnie małoletnia J. S. ma niespełna 3 lata. Od września 2015 r. uczęszcza do przedszkola. W godz. od 8 – ej do 13 – ej realizowana jest bezpłatna podstawa programowa, zaś za zajęcia od godz. 13 – ej do 16 – ej pobierana jest opłata 3 zł za 1 dzień. Dodatkowo naliczana jest za wyżywienie opłata w kwocie 5 zł za 1 dzień. W miesiącu listopadzie - ze względu na chorobę - małoletnia przebywała w przedszkolu przez tydzień czasu i matka wydała 30 zł. Małoletnia ma stwierdzone atopowe zapalenie skóry i na zakup specjalnego płynu oraz maści matka przeznacza 100 zł, zaś na proszek do prania 30 zł miesięcznie. Dziecko cierpi na zaparcia, co łączy się z konieczności zakupu syropu za kwotę 100 zł miesięcznie. Małoletnia nadal nosi pampersy na zakup których matka przeznacza kwotę 150 zł (100 zł przy cenie promocyjnej) miesięcznie. M. K. (1) wraz z córką nadal zamieszkuje w mieszkaniu komunalnym wraz ze swoją matką, która w całości pokrywa koszty jego eksploatacji kwotą 400 zł w skali miesiąca. Przedstawicielka ustawowa na wyżywienie małoletniej przeznacza kwotę w granicach 300 – 400 zł miesięcznie. W skali kwartału na ubranie i obuwiu dla córki przeznacza kwotę ok. 800 zł. Otrzymuje na dziecko zasiłek rodzinny w wysokości 77 zł miesięcznie. Korzysta z pomocy rzeczowej i finansowej rodziny. U swojej babci jest zadłużona na kwotę 1.000 zł. M. K. (1) ukończyła 22 rok życia, zaś z zawodu jest technikiem hotelarstwa. Koszt jej miesięcznego utrzymania oscyluje w granicach 400 zł. Majątku, ani dochodów nie ma. Zarejestrowana jest w PUP w W. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Urzędy Pracy we W., W. oraz L. oferowały pracę dla osób bez kwalifikacji zawodowych za wynagrodzeniem w granicach 1.750 – 1.900 zł brutto miesięcznie. Alimenty na rzecz małoletniej powódki są płacone przez pozwanego na bieżąco. Pozwany w inny sposób nie partycypuje w kosztach utrzymania dziecka. Z małoletnią kontaktuje się sporadycznie.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki M. K. – protokół k. 271 – 00:52:39 – 01:15:24; zeznania świadka K. N. – protokół k. 271 – 00:27:21 – 00:36:59; pismo – k.225; zaświadczenie – k. 4,5,64,66,103 – 104,168,169,222-224,226; decyzja – k. 65; faktura VAT - k. 6-57,71,73,75-91,130-145,170-205,237-261; skierowanie - k. 236, pismo PUP w W. – k. 111,220; pismo PUP w L. – k. 118,218; pismo PUP we W. – k. 120,230)

Pozwany S. S. ma 24 lata. Z zawodu jest betoniarem. Zatrudniony jest w (...) w B. za średnim wynagrodzeniem 2.117 zł netto miesięcznie - przy uwzględnieniu pracy w godzinach nadliczbowych (2 weekendy w miesiącu). Innych dochodów nie osiąga. Nie ma majątku. Żyje w konkubinacie z W. P. (1). Od dnia 04.10.2015 r. wraz z konkubiną oraz jej 4 - letnim dzieckiem zamieszkał w wynajmowanym lokalu mieszkalnym w W. przy ul. (...), ponosząc w skali miesiąca wydatek w granicach 1.100 zł (600 zł opłata za najem, 300 zł za czynsz, 200 zł opłata za media). Przy zawieraniu umowy wpłacił kwotę 1.000 zł kaucji. Przed wynajęciem mieszkania zamieszkiwali w domu rodziców konkubiny, lecz ze względu na nieporozumienia postanowili się usamodzielnić i wynająć mieszkanie. Pozwany na wyżywienie wydatkuje 300 zł, na środki higieny 50 zł miesięcznie. Na dojazd do pracy wydatkuje kwotę 120 zł miesięcznie. W skali półroczna na zakup ubrań wydatkował kwotę 170 zł. Ma zadłużenie w spłacie kredytów zaciągniętych na remont domu rodzinnego oraz

utrzymanie w kwocie 16.503 zł. i płaci ratę miesięczną w kwocie 498 zł. Koniec spłaty przypada na styczeń 2019 roku. Konkubenci korzystają z pomocy rzeczowej i finansowej rodziców W. P. (1) oraz matki pozwanego. Konkubina nie pracuje i jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. W. P. (1) cierpi na hipotonie ortostatyczną i hipoglikemię. Otrzymuje na dziecko alimenty w kwocie 470 zł miesięcznie. Na swoje wyżywienie i dziecka w skali miesiąca wydatkuje kwotę 600 zł.

(dowód: zeznania pozwanego S. S. – protokół k. 271 – 01:15:25 – 01:35:47; zeznania świadka W. P. – protokół k. 271 – 00:37:00 – 00:52:38; zaświadczenie - k. 100,112,229; potwierdzenie dokonania przelewu – k. 152-154; umowa pożyczki – k. 155–161; harmonogram spłat – k. 162; umowa najmu lokalu mieszkalnego– k. 234-235; pismo zmieniające umowę o pracę – k.102)

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną powództwa zgłoszonego przez małoletnią J. S. stanowi przepis art. 138 k.r.o. Stanowi on, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wskazać należy, iż wzrostowi kosztów utrzymania osoby do alimentów uprawnionej z jednej strony musi towarzyszyć wzrost możliwości dochodowych i majątkowych osoby do alimentów zobowiązanej z drugiej strony. Zakres świadczeń nie może zostać tak ustalony, aby ich spełnienie powodowało u zobowiązanego niedostatek.

Na wstępie należy wskazać, iż od daty poprzedniego ustalenia wysokości alimentów, tj. od zawarcia ugody w dniu 06.03.2014 r. potrzeby uprawnionej wzrosły do wysokości wskazanej w trakcie zeznania przez jej matkę. Wzrost ten w stosunku miesięcznym oscyluje wokół kwoty 500 zł i aktualnie koszt utrzymania dziecka wynosi ok.1.000 zł miesięcznie. Związane to jest w głównej mierze z koniecznością zapewnienia dziecku środków pielęgnacyjnych i leczniczych, jak również zwiększonymi wydatkami na wyżywienie. Natomiast możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego nie zmieniły się w taki sposób, że byłby w stanie płacić alimenty w kwocie powyżej 400 zł miesięcznie. Pozwany nadal pracuje w (...) w B., gdzie aktualnie osiąga wynagrodzeniem średnio 2.117 zł netto (poprzednio 1.088 zł netto) miesięcznie. Z zeznań pozwanego wynika, iż koszty jego miesięcznego utrzymania wynosi około 1.600 zł (przy rozłożeniu kosztów najmu i eksploatacji mieszkania na dwie części). Wskazać należy, iż wzrost kosztów utrzymania pozwanego spowodowany jest założeniem rodziny, a co za tym idzie wydatkami związanymi z wynajmem i eksploatacją mieszkania. Znaczną część jego dochodów jest również wydatkowana na spłatę kredytów zaciągniętych w okresie wcześniejszym, gdy zamieszkiwał w domu rodzinnym. Pozwany znacząco ogranicza swoje wydatki na zakup ubrań, obuwia z uwagi na brak środków. Po dokonaniu opłat stałych pozostaje mu kwota w granicach 300 zł na cały miesiąc.

W tym zakresie należy wskazać, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.), choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym oferty pracy z urzędów pracy wskazują na to, iż matka małoletniej powódki ma możliwości podjęcia pracy za wynagrodzeniem w granicach 1. 750 – 1.900 zł brutto miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w pkt. I i II wyroku.

Ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę zeznaniom stron oraz treści dokumentów, z których dowody przeprowadzono, gdyż nie nasuwają one wątpliwości co do swej prawdziwości i wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczny obraz rzeczywistości.

Orzeczenie zawarte w pkt. III wyroku znajduje swoje uzasadnienie w art.102 k.p.c..

Orzeczenie zawarte w pkt. IV wyroku znajduje swoje uzasadnienie w art.96 ust. 1 pkt.2 Ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz.1398 z p.z.).